

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztálvozás

725.94

Szerző: **Vörös márványtábla hirdeti**

Cím: **helytállásukat**

Hely:

Idő:

454n

Forrás:

Gyilkos Lajos

Személy:

454. v. 17.

Helyszám:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 2

Új épület díszíti a Maglódi-utat. Nem többemeletes felhőkarcoló, nem nagytömbű lakóház, csak egy egyszerű — de annál értékesebb egyemeletes napköziotthon. S mégis, hogy csodájára járnak! Az emberek megállnak frissen vakolt falainál, valamit olvasnak egy táblán — aztán továbbmennek.

Igen, van valami új, valami olyan látványosság az épületen, amivel eddig még nem találkoztak. Ott fent az első emelet magasságában vörös márványtáblát helyeztek a falba. S rajta tizennyolc név. Kőművesek, szerelők, állványozók, segéd munkások és műkövesek nevei. Mit jelentsen ez?

„Épületkezdés 1953 október 26. — befejezés 1954 május 1. — árulják el a vésett betűk. És errő, már tudnia kell mindenkinek, hogy mi történt itt. Ebben az alig több mint fél évben, a szigorú tél ellenére sem bénult meg a munka. Egyetlen percre sem állt meg. Bár voltak, akik megfutamodtak a télen, de ez a tizennyolc, ez kitarított. Építettek hóban, fagyban és ma áll a ház. Benne parányi kék gyermekágyak várják a Kőbányai Fonó dolgozóinak csecsemőit. Ott lóg az ágyacskákon selyemszalaggal, masnira kötve egy-egy csörgő, baba, s a matracon fehér lepedő. Rajta pedig nyuszimintás, egybeszabott kezeslábas rugdalódzó. Az ebédlő ét-

kezéshez terítve. A játszószoba játékokkal tele. Mosdó, fürdő és orvosi rendelő. Ha a terraszra nem süt a nap, benn műfény sugárzik a gyerkekre. Mily boldogan, könnybenúsó szemmel nézik mindezt a szülők! És ezt a boldogságot kemény munkával szereztek — **Boda József** főmunkavezető, **Dénes István** kitűző, **Wéber, Sengel** és **Csepeli** kőművesek és a többiek.

Úgy építették ezt az óvodát a 42/1. vállalat dolgozói, mint-ha saját gyermekeik részére

készült volna. Nem tudta előre sem **Zlatos Lajosné**, sem **Édes Imréné**, **Pásztor Ilona**, **Márton Mihály**, vagy **Gellért Ferenc** segéd munkás, hogy itt vörös márványtábla fogja hirdetni helytállásukat — mégis becsülettel dolgoztak. Még **Boda József** munkavezető is csak akkor szerzett tudomást a dolgról, amikor megbízást kapott a tábla beépítésére. Azt mondja, hogy sokáig nem tudott szólni a boldogságtól, mikor nevét ott látta **Gasparovits István**, **Retkes Károly** állványozók és a többiek nevei között.

Wéber János kőműves aznap büszkén, felemelt fővel ment haza. Otthon ujságot is az asszonynak — aki nemrég még neki hordta a maltert — de az nem hitt az urának. „Eredj már... egy kőműves neve már-

ványtáblán!” És bizony elég nehezen tudta meggyőzni arról, hogy így van. Na, de majd egyik nap a gyermekekkel együtt megnézik ezt a táblát, ahol **Wéber** kőműves neve mellett ott díszleg még a szerelőké is. Mert **Konrádi Antal**, **Szabó János**, **Faragó László** és **Bencsik Ferenc** szaktársak munkája is megérdemli ezt a márványbavész dicsőséget.

Hatvan ember dolgozott az épületen, mely 800.000 forint beruházással készült. De ez a tábla — mely **Eva Lajos** és **Novara Szaniszló** műkövesek neveivel végződik — azt bizonyítja, hogy a beruházott összegből jóval magasabb értéket tudnak teremteni a munka hősei.

Ez csak az első tábla volt. Tizennyolc név. De azóta táblán már több helyen írják veszővel az újabb és újabb neveket. Tervezők, mérnökök, kőművesek és ácsok neve kerül kitörölhetetlenül egymás mellé, hogy hirdesse a jó munka elismerését a vörös márványtábla.

lapest nyomdás, Gerlőczy-u. 2. — 14806/51